

Hannabord N. Oak

Jan

1930

Edgar

1 När du var hemma nu i sommar så talte jag något om att nedskiva några minnen ifrån den första tid vi var här i U. S. A. men för att få en början så må jag skriva litet om min barndom i Sverige. Jag Alfred Gustafson var född i Bön Artemark, Dalmland, Sverige år 1868 den 15 February vill först säga att jag hade ett godt hem vi hade alltid nog af mat och kläder min moder lagade alltid så att vi fick hvad vi behövede min fader var skamakare och han tjenade bra med sitt arbete vi var 7 syskon jag var den ätste 4 døde i en ung ålder så är det mig och Alex och Anna, Mrs. Autanson, som lever. 9 år gammal började jag att hjälpa min fader med skaarbete det vill säga den tid jag icke var i skolan 7 år gammalt måste vi börja i skolan och hålla på till vi var 15 år vi hade gode skoler hade ingen högskole den som vilte hava högskole måtte gå till en by och betala för den i skolan hade vi relijans undervisning halva dagen andra halva rekning skrivning och geografi jag likte mig godt i skolan efter skoltiden hade vi en timmes tid till

Efter vi var färdige med skolan läste vi för
fröken till confirmationen mitts en gång i
många vecka i 6 månader

2

släjdarbete då skulle vi lära något i snickarearbete
vi gjorde stolar och bord och andra småting
efter jag blev gammalare var jag med min fader
hela tiden när jag var färdig med skolan
vi gjorde nya skor antrent 2 par hvarje dag
vi hade en maskin litet större än den jag har
vi var 2 och 3 veckor på hvarje plats some tider
när det var stora familjer måste taga all
tools med oss vara der tills alla hade fått nya
skor some af dem 2 å 3 par hvarje men vi hade
det gadt god mat af alla slag. om sändagen var
vi hemma. klakan 6 am morgonen började vi och
hollt på till 10 och 11 am kvällen vi hade långa
dagar och jag var tröt mången gång
de sista åren jag var hemma var vi icke så
mycket borta men vi var hemma och arbetade
och folk bar arbetet hem till oss
den bygd vi bodde i var ganska gadt band
och det var fina huser och många som var
rika fast det var många fattiga också men
den som ville arbeta så behövde de icke att
lida nöd

efter som jag skrivit något om gambalandet så vill jag nämna att Sverige består af 24 landskap eller stater bland dem är Dalaland en af de minsta men den är ganska märkvärdig på många vis det är en mängde af insjöer (lakes) och rivens stora skogar höga fjell ^(mountains) och dalar men så är det stora sträckningar jemt och flat land jag vet en plats omtrent 200 engelska från der vi bodde som såg ut som Dakota prerien det fantes icke skog men stätt och je^mt land der farmades på samma vis som här i Dakota med machinery der växte det god crop, äpple och fruktträ^d var det omtrent vid hvarje hus der hemma så man behövede icke att köpa, i skogarne var det bär fullt af många slag. Dalaland gränsar i norr till Värmland i öster till en stor lake som heter Värmen omtrent så stor som lake Erie i väster gränsar det till Norge der jag bodde var det omtrent 75 Engelska mil till norska gränsen när jag växte up så brukade farmarne fara till en by i Norge hvis namn är Fredrikshald hvarje höst och sälja kött och fläsk det var en ganska stor by Fredrikshald jag har rest igenom der på tränet en gång, vi hade många småbyar der hemma vi hade omtrent 3 Engelska mil till en

som heter Bengtsfors där var det en kanal som var byggd emellan två lakes allt gods fraktades på små steamboats det var icke någon railroad dit den tiden men nu har dem fått 2 railroad och byen har blivit stor, vi behövede icke att gå till den byn när vi skulle köpa hvad vi behövede det var ett store $\frac{1}{4}$ engelsk mil från den vi bodde der kunde man få köpa hvad man ville. Efter som jag skrivit något om Dalstund och att ^{det} gränisar intill Norge på en sida så må jag skriva litet historia också, kanhända att du har läst något om Karl den tolfte som var koning i Sverige i början af 1700 talet han var Europas störste krigare på den tiden det var han som tog Finland ifrån Ryssland och han var i Tyskland och erövrade land och alla var räde honom för han segrade alltid men det var hårt för det svenske folk som måste hålla på med så mycket krig på det sista så fant han på att han skulle intaga Norge och han fick samlat isamen en ganska stor här och han repte igenom Dalstund och in i Norge till Fredrikshald der hade Norge en ganska god fästning den svenska krigshären började att

5

grava böjgravar (trenches) konungar var med och arbetade som de andra soldaterna när den var färdig gick konungen och såg efter om allt var som det skulle vara som han stod der och såg kom en karantuba från fästningen och träffade honom så han föll död med norsskarne är stälte af ^{det} ännu i dag för att den kunde få livet af Karl den talpte han som hade varit i så många krig och ingen kula träffat honom detta hänt 1718. historien skriver att det skulle vara en förädare i den svenska hären som var i förbindelse med den överste i den norska fästningen han hade givit beskrivning på hurudan konungen såg ut det blev icke något af kriget den gången det står en stor statue der som konungen blev skuten med data och årstal på

skall icke skriva mera om detta men vill omtala huru jag kom till att resa till America det var så många der hemma som ~~h~~ hade rest och den skrev att den likte sig godt och det var någon som hade lovat att senda mig ticket största delen af den reste till Michigan och arbetade i mines och någon till Wisconsin och arbetade i

6

skogarne det var en nabagut som hade rest 2 år
förent jag gick dit ^{till honom} och fick hans adress och skulle
skriva till honom ~~att~~ om han kunde sända mig ticket
jag var över 12 år gammal då
men så inträffade något som vi icke hade tänkt
en dag fick vi ett brev ifrån America och det var
ifrån John Brakke han var brader till min moder
det var 15 år sedan han hade rest dit och vi hade
icke fått mer än ett brev ifrån honom så vi
trädde han var död, det var till min fader han
skrev och frågade om de icke hade någon som som
ville resa till America så skulle han sända ticket.
då var det jag som skrev till Brakke med det samma
och bad honom sända mig ticket så fort han kunde
fär jag hade sådan lust till att resa min fader och
moder skrev också och bad honom att han skulle
taga god vård (care) om mig när jag kom till honom
fader och moder hade nog helst set att jag stannat
hemma men när jag hade bestämt mig till att gå
kunde ingen hindra mig detta var i April och 6
veckor senare så kom ticketen och då var det för mig
att laga mig färdig moder och fader lagade i ordning

7

kläder af flera slag åt mig moder lagade till mat som jag skulle hava på vägen hon bakade och torkade bröd och spekekött och flera andra ting maten man fick på steambåtarna den tiden kunde ingen meniska äta det var icke som det är nu nu har den mat som det finaste hotel och bara 2 och högst 4 personer i hvarje rum 3je klass, när jag reste så var det omtrent 150 i hvarje rum på båten 3je klass, översängar och undersäng sängkläder måste man hava med sjelf.

i början af juni var jag färdig till att resa detta var år 1887 jag hade ingen känd hemifrån till fölge det var många som hade rest tidigt på våren men nu var det ingen det var en gutt som körde mig till jernbanestation det var omtrent 35 Engelska mil dit den gutten hade varit i America och hade kommit hem igen han omtalte många ting som jag hade nytta af på resan vi körde hemifrån på kvällen fader och moder var med ett stycke på vägen Alex och Anna också Alex var 9 och Anna var emellan 3 och 4 år jag minns det så väl moder och fader grät när vi skildes och det var nog icke underligt det kärtes så tungt vi höll på och körde hela natten det var god

8

state road så vi körde fort ibland det var mörkt bara 3 timmar mitt på natten och sedan blev det ljus som om dagen kom fram till stationen tidigt på morgonen fick hästen in i en stable och gav honom mat man som körde mig tog mig till en restaurant och köpte kaffe och mat åt oss så gick vi till Dipan och jag fick mig ticket till Götteborg tranet kom strax och jag måste säga farwell till honom som hade kört mig så var jag ensam ibland fremmande folk vid varje station kom det folk på tranet många af dem skulle resa till America när vi kom fram till Götteborg mötte agenter på stationen från alla linier agenten för den linien man skull reser på tog oss till ett emigrant hotel der skulle vi stoppa 2 dagar tills båten gick Götteborg är en gammal stor by var den tiden, nu är den dubbelt så stor det var mycket rart för mig att se som icke hade varit i någon stor by förut det kom folk hela tiden som skulle till America störste delen var unge. agenten tog oss till courthuset der måste vi visa våra paper som vi hade med hemifrån dessa paper fick vi af presten hemma och der var nedskrivet när vi var födde och om vi hade haft deri skole vi skulle hava och mäng andra ting som var nödvändigt

9

det var många af desse unge gutterne der i emigranthotellet som drack och var fulle hela tiden vi var der dem prövade få mig med men jag sagde nej jag hade ingen lust till det och dem syntes att jag var dum, när tiden kom att vi skulle på båten kom agenterne och fick oss alla tillsammans och fick oss inpackade i båten det var några små steamboats som tog oss ifrån Götteborg till Hull i England, man kom icke på liniens båt för vi kom till England det tog omtrent 36 timmar över nordsjön sjösjuke var vi allesaman jag syntes det var godt till pass att dessa som var så svere karar när vi var på hotellet jag blev snart bra utav sjösjukan när jag gick upp på däcket / när vi kom till Hull var det skandinaviske agenter som tog hand om oss och fick oss in på ett train som gick cross England till en by som heter Liverpool der måste vi stanna 2 dagar innan vi kom på liniens båt emigranthotellet i England var en dålig plats att stoppa på den linien jag hade ticket på hette American linien när tiden entligen kom så blev vi förde till båten

det tog 6 timmar att gå från England till Frankrike

10

det var emigranter af många nationer och språk
vi blev förde till de rum eller wards som vi skulle
stanna i under resan outrent 150 i hvar rum
folk från de skandinaviske land och Finland och
Tyskland var likesom ett slags folk. De som Polaker
och jems hade ett annat rum det var icke något
behagligt att resa på 3je class den tiden men när
man är ung så går det nog det var best att vara
uppe på däck nästan hela dagen då blev man icke
sjuk jag sov i godt om natten och spiste af den mat
jag hade med hemifrån alla hade försyut sig med
flera slags mat hemifrån det blev utdelt mat 3
gångar hvar dag till oss, ibland så tog vi något
men vi kunde icke spisa stort af det. vi hade
kaffe kane och kaffe med oss och vi kakte det
sjelf man fick gå in der mater lagades och koka
det när vi hade varit på oceanen 3-4 dagar så
syntes jag det gick ganska bra man blev mera känd
med de andra och det var marosamt iblant när en
reser på sjön så behöver man icke att bruka pith
man får det fritt men det är en annan ting om en kam-
finna en plats ledig på closeten, det var vist rum

för 50 personer och man var lyckelig om man fann en seat ledig en kunde icke snu om när man kom i dörren om det var fullt med folk men det var att finna en plats för det var för sent

(Edgar detta behöves du ej att skriva ned om du icke vill)
 vi var 12 dagar ifrån England till Philadelphia
 när vi kom så nära att man fick se land så kom alle upp på däck och allesammant blev friske på en gång det var land på båda sider sista dagen vi var på båten man såg fina huser och skog på båda sidor det var i slutet of june så allting var grönt och jag tänkte detta bliver ett herligt land att komma till vi kom in till bryggan och blev förte i land och der mötte agenter of alla nationer de skandinaviske tag hand om svenskar och norskar och den andra af sine folk vi blev förte till castlegarden och der fick vi railroad ticket dit som vi skulle der var det mat att få köpa och andra ^{ting} om vi vilde det var ej så noga att resa den tiden det frågades icke efter om man hade några penningar over ticketen eller ej det var några spörsmål en skrev under på det var allt

tranet vi reste på var bara för emigranter när vi kom till Buffalo. N. Y. bytte vi om cars så gick vi rätt till Chicago och vi blev förde till ett emigrant hotel stannade der en half dag och sedan på tranet till St. Paul hvar vi blev behandlade på samma vis så länge vi reste inellan dessa storbyarne blev vi mötte på dipan af agenter som stätte med oss så vi kom rätt när en icke förstår ett ord Engelsk så är det ej så godt man behöver hjälp ifrån St. Paul var det en cars med emigranter den blev hänkt efter ett annat train vi reste igemån många fina platser men efter som vi kom närmare Dakota och fick se den nakna prärien så syntes jag att det såg stykt ut när vi kom till Sanborn måste jag af tränet der stod jag på platformen vid dipan jag miste att jag skulle på ett annat train mitt ticket var till Dagey jag hade skrivit ^{tilt} Brakke så han skulle möta mig der jag gick der åter och fram och miste icke hvad jag skulle göra det var tidigt på morgonen jag var hungrig och trött och jag fundera på om det kunde

vara någon^{plats} kunde få köpa kaffe och mat
 det gick folk åter och fram hela tiden och jag hörde
 noga efter om det var någon som talade skandinavisk
 men det var ingen men rätt som det var kom en
 stor svår kar och skulle gå in på dipran när han
 fick se mig kom han bort till mig och sporde
 om jag var svensk eller norsk då var det jag som
 blev glad så omtalte jag namnet på byn jag
 skulle till och bad honom om han ville hjälpa mig
 på rätta tranet ja det skall jag göra sade han
 och så omtalte han att han var en svenske
 missions prest och att han reste omkring och uppsökte
 svenskar för att samla dem samman och predika
 för dem och stiffta menigheter om du vill sade han
 så följ mig ut i byn der hade han en bekant som
 han stoppade hos så skulle jag få kaffe och mat
 tranet gick icke ännu på en god stund så det
 var god tid vi gick dit mannen badde i ett
 ochantyt han var icke gift presten var också en ensam
 man jag fick kaffe och bröd och sedan följde presten
 mig till dipran fick mig på tranet som gick till
 booperstavn han omtalte att det var bara en station

emellan sanborn och Dagey så tackade jag prästen
 för hjälpen han gav mig jag kan aldrig glömma
 att jag fick hjälp på en så förunderlig måte
 när jag kom till Dagey så mötte Brakke mig
 der han kom bort till mig och frågade om det
 var Alfred som han hade sent ticket till jag
 hade ick sett honom förut och icke han mig
 han hade buggy och 2 indians och körde med.
 på vägen omtalte han att han varit i michigan
 och Wisconsin för han kom till Dakota året 1882
 han sade han var stenvare och när han var förutan
 arbete reste han och sålde ^(pedler) ~~rover~~ till folk han hade
 icke något hem men han stopade lit på hvar plats
 detta synter jag var besamt jag hade tänkt att få
 stanna i hans hem när jag kom fram nu sade han
 stopade han hos en Norsk farmare och vi skulle gå
 dit och jag kunde få stanna der en tid om jag vilde
 vi kom fram till farmaren han namn var
 Per molstad och hans hustru och en gut och panta
 på 6 och 7 år det var ganska hygelige folk farmen
 deras var lit över en mil syd från Hannaford
 Hannaford var ingen by då var bara en

plattform som tranet stopade vid och så var
 det ett litet store med Postoffice inne i det
 dene farmaren Molstad hade ett ganska bra hus
 och en stor barm så det var icke många farmare
 som hade så godt ställt som han hade. den tiden
 landet hade han tagit på hönrestet han hade flera
 tusen dollar när han kom dit hade bygget huser
 och köpt hästar och machinery och bräkt upp
 hela landquarten och hade haft flera crops från
 den. penningarne han hade när han kom till Dakotas
 hade han tjent i skogen i wisconsin hans hustru
 hade mist haft penningar också efter som det såg ut
 så skulle denna familje kunna reda sig bra
 men så omtalte Brakke att molstad var en man
 som drak och turade så mycket så hyrade han
 folk till att arbeta på farmen så reste han till
 Dagey och stannade der flera dagar om gången
 det var salooner i Dakota den tiden men 1899 så
 blev saloonen utvata och Dakota blev tørt och har
 varit allt sedan skall i korthet omtala huru det
 gick med Molstad 2 år efter jag kom hit så var
 han utfattig farmen blev tagit i från honom

med hästar och machinery han hade ett team och en gammal buggy som han reste herifrån på med sin familje gick tillbaka till wisconsin och fick arbete i skogen igen vill nu gå tillbaka litet och antata huru jag likte mig första dagone jag var i America det första jag gjorde så skrev jag hem ~~en~~ och antatte att jag kommit lyckeligt fram jag hade sent brev ifrån Sötteborg och England också så dem hade fått höra litet ifrån mig.

det var en god plats att stoppa på der hos molstad familjen, Mrs molstad var en god housekeeper och den gjorde allt för att uppmuntra mig när man kommer till ett främmande land så är alle ting nytt och allting synes så besynerligt molstad gick omkring och visade mig alle ting på farmen och antatte huru han hade fått det till och han ville att jag skulle börja och arbeta der på farmen hans, jag antatte detta för Brakke men han sade till mig det var best jag icke tog dem jaben icke därför att maner var svår att arbeta för men att det var så vanskeligt att få ut sin betalning

Brakke hade arbetat för honom en hel del också hade han lånt honom penningar och sålt honom en del varer så han hade ganska mycket att fodra af honom men det såg ut som det icke var penningar att få och nu hade Brakke bestämt sig till^{att} stoppa der och boorda så han kunde få något utav det han hade att få. om våren så hade Brakke varit vida omkring bland farmararne och emottagit kreaturer och hästar som han skulle ^(herd) jeta i few månader han skulle hava 12⁵ för hvarje kreatur och 25⁰⁰ stycket för hästar för hela season han hade en gammal gubbe som passade den men han ville icke hålla på längre Brakke frågade mig om jag ville taga den jobben så skulle jag få 25⁰⁰ månadan och board och det var god betaltning den tiden hos en farmare fick man icke ^{mer} 16⁰⁰ eller 18⁰⁰ för manad jag sade att jag kunde pröva på det och se om det bot sig göra det var over 400 kreaturer att passa han hade en ponni som jag skulle rida på det var ^{en yard} vid creeken vid Slannaford som man hade den i om natten jag tog jobben och Brakke fick det till så att jag skulle boorda på farmen hos molstad också började jag mitt arbete. man kunde gå med kreaturer

en 6 mil sydöver vid creeken och en 3 mil på hvargas
 sida öst och vest ifrån creeken jag måtte börja ganska
 tidigt om morgonen och så var det över en mil att
 gå morgon och kväll hade breckfast och supper
 på farmen och lunch med mig till middag
 jag fant nog ut att det var ett hårt och vanskeligt
 arbete att passa på så det gick som det skulle. somme
 tider var det så hett så en kunde nästan gå åt
 och när det regnade så blev det kallt så man måste
 frysa jag syntes det var svårast och ledsamast om
 söndagen det var ingen dag fri men alla dagar
 lika det var efter den 4 juli jag började och
 hållt på till efter 15 oktober om hösten, när
 träskningen började så sporde Brakke mig om jag
 ville gå ut och träska några veckor så skulle han
 få en man till att jeta i min plats Brakke sade
 att om jag arbetade vid en träskmachine så kunde
 jag lära något Engelska detta blev jag glad i
 var med och träskade en 3 veckor runt Hannaford
 syntes att var ganska hårt arbete i början
 men efter några ^{veckor} så gick det bra jag lärde
 några Engelska ord också men det var nog ej

af det bästa slags när det var en nykommer
 med vid träsckmachine så skulle dem alltid pröva
 att lära honom något styckt Engelsk de flesta
 af dem var Norske de 2 sista veckorna jag arbetade
 vid maskinen syntes jag det gick riktigt bra
 betalningen var ³15⁰ om dagen och långa dagar
 men så var det för mig att börja och jeta igen
 mannen som var i min plats ville icke hålla på
 längre men då var det omtrent en månads tid
 igen och jag var glad att det närmade sig slutet
 jag tänkte många gånger när jag gick der på
 prärien i solheten att jag var bra dum som
 reste hemifrån och kom hit till denna ödemark
 hade jag haft penningar så hade jag rest ^(till prärie) hem igen
 men så kom det för mig att jag hade ju rest till
 America för att pröva min lycka och då fick
 jag fatta mod och taga emot hvad som måtte
 en och jag tänkte det kommer väl bättre tider
 när jag var färdig med jetingen så syntes jag
 som jag hade kommit i en annan värld jag var
 mera fri motstad ville att jag skulle stanna der
 hos honom över vintern men jag ville icke bestämma

ändå förr än senare på hösten men han fick mig
 till att plöja för honom en tid han hade 4 stora
 oxar som jag brukade dem var så godt
 inkörda så det var ej något trubble att köra dem
 han plöjde sjelf med 4 hästar jag kunde få bruka
 hästarna om jag ville men jag ville lära mig att
 bruka oxar han sade till mig att icke hålla på
 till sent på kväll men en kväll så hållt jag på
 med ett stycke som jag ville bliva färdig med
 men oxarna brydde sig icke om det men svundde
 rätt om och sprang det fortaste de kunde till
 barn jag måste springa allt jag kunde för att
 följa dem oxarna hade gått rätt in i barn
 med plagen och allt om icke motstad mätt
 dem i dörren han bara ledde allt han kunde
 och omtalte att när en körde med oxar så fick
 man sluta på bestämt tid en dag kom Brakke
 till farmen han hadde varit ute och peddlat
 en tid också omtalte han för mig att jag kunde
 få en god plats over vinteren om jag ville
 hos Louis Johnson han bodde ~~en~~ mill nordeast från
 Hannaford L. Johnson familjen var svensk

godt der ändå, det var snälle folk och dem gjorde allt dem kunde för mig Mrs. Johnson var god kock och vi fick mat af alla slag om kvällen när vi var färdige med arbetet så läste vi i Svenske och Norske blader och böcker barnen prövade att tåra mig Engelsk och jag lärde mig en hel del Johnson omtalke för mig att till julen skulle det komma en svensk präst dit och dem skulle hava juleträ och meetings utöver julen detta syntes jag skulle bliva trevligt och vi arbetade jag och gutte med större lust så vi kunde hava det lättare i julen om juleafton reste Johnson till booperstavn för att möta presten när vi kom in från ställe om kvällen så var prästen kommen och han hållsade på oss men så såg han på mig en stund och så sade han du är ju den samme unge man som jag träffade i Sanborn i sommar och så var det jag kente honom med det samma jag såg honom jag syntes att detta var ett underligt sammanträffande och det samma tycke han och ^{vi} tyckte att det var godt att jag fått plats der hos Johnsons som var snälle folk

sade Brakke och han var säker på att jag kowr till att lika mig bra der jag skulle arbeta för maten igenom vinteren skulle hjälpa till med choree och sedan hade den bårat att jag skulle få gå på Engelsk skole en tid (man måste arbeta ganska hårt bara för maten den tiden) stannade hos matstod till i slutet af november fick något betalt af honom skulle på resten senare men jag fick aldrig något mera af honom, han var bortskyldig allt han hade så körde Brakke mig till L. Johnson (Johnson var far till Mrs. Olov Johnson här i Hamnaford) den hade 6 barn den gutt 15 år gammal och 5 jenter den bodde i ett loghouse och det var godt inrättat och varmt Johnson hade mycket kreatur och hästar och det var mycket arbete att göra jag och son hans hatt på nästan hela tiden vi körde strå och hä hävarje dag före jul hade 5-6 mil att gå efter hä körde hem allt samman om hösten så vi icke skulle behöva att köra efter när det blev stormväder jag och gutter arbetade ganska hårt men jag likade mig

denna min första jul i America tycke jag var ganska trevlig lika väl och tiden gick fort och det var en stor förändring emot hvad jag hade haft om sommaren någon tid efter jul så tog Johnson mig och gutten med ned till Sheyenne river vi skulle fällda ned träer och hugga ved och köra hem han hade köpt skog som han skulle bruka till ved det var ganska stora träer en del af dem och vi höllt på en lång tid innan vi fick sägat och huggit och kört hem så det skulle räcka till för ett helt år var bara halfru dagen vi kunde arbeta der medan vi höllt på med detta var det en dag det var så fint väder vi reste ned till skogen efter middagen med 2 team och lastade på 2 stora lass Johnson och gutten skulle köra hem dem och kammatillbaka efter mera jag skulle stanna efter och hugga upp kvistar i passand längder så dem kunde lässas på släden Johnson sade till mig innan dem reste hem att om det började att snö utöver aftonen så skulle jag gå hem med det samma för då kam dem ej tillbaka om det såg ut till storm

24

det var bara 2 mil att gå jag hållt på att arbeta ganska länge jag väntade att den skulle vara snart tillbaka igen så såg jag upp i luften att den var skyet och det kom ner några snäplingar men jag tänkte det kan icke vara farligt jag förstod icke att det var värre uppe på prarrien än det var vid riveren jag hadde aldrig sett en snöstorm någon gång jag fortsatte att arbeta ännu en stund till det börja att lida mot kvällen men så begav jag mig på hemvägen när jag kom upp på prarrien så var det storm jag kunde bara se några fot framför mig vinden var från nordvest så jag hade den på sidan hade den varit inmat kunde jag ej ha gått ett steg jag hade icke gått långt för än jag förstod att det var farligt det yrde full ansiktet och ögonen så jag kunde nästan icke se som lycka var det att jag hade en gammal skincoat på mig som jag fått af Brakke anars hade jag frusit fördervad jag prøvade att hålla mig på roaden allt jag kunde det var flera roadar som gick cross den vi brukade så jag var rädd

att jag skulle komma uppå någon af dem, kunde ej se vägen men jag kände med fätrerna när jag var på vägen after en stund blev jag så trött och jag hade god lust att sitta ned och vila något men jag hade läst om folk som hade varit ute i snästorn att man måste icke sitta ned och vila för då var det farligt för att man blev ligande hätt på allt jag kunde för att komma fram var utom vägen flera gånger men kom uppå den igen det var så märkt det kunde bliva mina fingrar f. började att bliva stiva min mantar hade blivt våta om aftonen så fick jag se ett lys som lyst af och till och det tänkte mera liv i mig jag bad Gud om att hjälpa mig lyckligt fram så blev lyset klarare och jag höll mig after det tills jag kom rätt in på det Johansen hade hängt ut en lykta på nordsidan af huset hade ej den lyktan varit så hade det varit ovist om jag kommit fram den var glade när jag kom den hade varit så bekymrade för mig när jag ej kom medan det var dagen de hjälpte mig af med kläderna och rubbade mina händer så den kom till sig igen andra dagen var jag stiv i hela kroppen men jag blev

96
som till Johnson blev skollagen för 3 år sedan
i slutet, han hade någon brinner som han skulle gå ut på
än som var olyckligt och någon skulle flytta på den
om skulle han ha en krosser så skickade han och fått med
han döde om några timmar jag syntes att det var ledigt
När jag fick höra det

icke sjuk men jag arbetade icke på några dagar
ty mina händer var såre och ömme
utpå vintern när vi var färdige med vedkörin-
gen så fick jag börja på skolan gick der i 2 månader
skolhuset var nere vid rivern så vi hade 2 mil
att gå morgon och kväll Johnson körde oss när det
var mycket snö och kallt det var gutter och 2 af
dem andra barnen som var på skolan jag och gutter
blev goda kamrater och vi hade det trevligt tillsammans
Nicholas var hans namn

Brakke kom och visitade oss flera gånger om vintern
han var godt känd med Johnson familjen och han
hade arbetat der some tider jag stannade der tills
i förstningen of maj då kom Brakke och hävitade
mig Johnson sade till mig att jag måtte komma
dit och visita dem om sommaren och att jag skulle
komma dit och stoppa nästa vinter också om jag
ville så skulle jag få något betalning också. detta
synter jag var bra och att vi skulle talas vid senare
om det Brakke körde mig till en farmare som
hette Charly Nelson hans farm var $3\frac{1}{2}$ mil nord
ifran Dagey rätt vid linan mellan Barnes och Briggs.

hans farm var inom Griggs bar eller 2½ mil syd
 från walurn men det var icke någon walurn den
 tiden der skulle jag och Brakke stanna en tid der var
 det också en god ptato Brakke skulle börja och samla
 in kreaturer igen som han skulle herda igenom
 samnaren han sporde mig om jag ville jeta igen så
 skulle jag få mera betalt än samnaren förut men
 jag sade att jag ville icke det men så sporde
 han mig om jag ville hjälpa honom att fara
 runt och samla ihop kreaturen och passa dem tills
 han kunde få en man jag lovade det också hållt
 vi på sent och tidigt tills vi hade över 400 stycken
 vi hade en yard för dem vid en liten creeck som
 var ett stycke ifrån C. Nelson och vi kunde gå
 med dem ned till Ballhill creeck och sydöver en 6-7
 mil jag boardade hos Nelson och jag hållt på i
 6 veckor innan Brakke fick en man i min ptato
 men då var jag glad och jag bestämt mig på att
 jag icke skulle jeta mera så hyrade jag mig
 till en man som hette Knut Stee han bodde en
 mil sydöst från Nelsons han var bröder till Mrs C. Nelson
 och bröder till Tom Stee som är fader till Stee gutterne
 och Mrs Sad

han var en ung man hade varit gift 4-5 år
 hade 3 barn (denne Knut stee døde för 30 år sedan)
 det första jag gjorde der så diggade jag en källare
 under huset den skulle vara 16x24. 10 fört deep
 det var hårt arbete att grava den när huset var byggt
 över måste taga det ut med en wheelbarrow min betalning
 var 75 cent om dagen 10 timars arbetstid jag blev
 färdig med den om en tid och farmaren var förvånad med
 mitt arbete sedan kom Rakke dit och murade den
 så ville Knut stee hava mig i hängen då skulle han
 betala \$100 dagen och jag stannade och vi satte upp
 mycket hä det var icke långt till harvesten och det
 såg ut till att bli en god crop stee hade nästan 200 acre
 med hvette och sedan havre och bygg utom det
 så bestände jag mig att stanna i harvesten också
 harvesten såg ut till att komma sent det året
 men så var det en natt mellan 3-4 Augusti som kom
 med stark frost och hvetten frös nästan över hela
 n. Dakota utom der det var högt land när vi kom
 upp om morgonen så stod hvettefeiden hvit
 när solen kom upp så falt den med havre och bygg
 var icke mycket skadat

farmvarne fick icke mycket utav den
 fina cropen det året manen jag arbetade för kunde
 icke cutta stort af sin kvette och han sade till
 mig att han icke kunde hyra någon i harvisten
 det han skulle cutta fick han skaka sjelf och han visste
 icke om han kunde betala mig för det arbete jag hade
 gjort detta var icke något uppmuntrande för mig
 han gav mig en note på hvad jag hade att fodra af
 honom och jag kan omtala det med det samma att jag
 förlorade nästan allt $\approx 12^{\circ}$ var allt jag fick af honom
 året äfter blev farmen tagen ifrån honom och hästar
 och machinery Brakke förlorade hvad han hade af honom
 också, men hvad skulle jag nu göra så fick jag en
 häst och buggy och reste till L. Johnson jag blev godt
 motagen och jag stannade der övernatten Johnsons kvette
 havde också frusit men han hade en del på högt land
 som icke var så illa jag sporde om han skulle
 hyra någon man i harvisten men han sade att han
 och gutter måtte pröva att göra arbetet sjelfva
 för han visste icke om det ville betala sig att gå i
 för stora expenser hade icke frostern kommit så skulle
 han ha hyrat en man men var kunde han ej våga

sig till det, men så talte han till mig om att
 komma dit nästa vinter igen och det lavade jag
 så reste jag tillbaka till stee igen jag kunde stappa
 der så länge jag ville och det var ju bra så fick jag
 något afbetalt af hvad han var skyldig mig
 så fänt jag ut det var en farmare som bodde 4 mil
 vest ifrån walbur som ville hava en man i
 harvesten hans namn var P. Nelson jag gick dit
 och fick job han var bechlore jag hjälpte honom med
 maten och det gick ganska bra han cuttade all sin hvette
 fast den hade frusit jag var der tills tråskningens
 började då gick jag med charly och Andrew Nelson dem
 hade tråskmachine och dem tråskade frusen hvette hela
 hösten farmarane fick 35 cent busell för den men många
 brukte den till feed den som ^{hade} hvette på högt land
 hade icke frusit den fick 8,10⁰ bus men det var icke många
 P. Nelson som jag var hos i harvest kunde heller icke
 betala mig den hösten han gav mig note men han betalte
 mig nästa år med renta så jag förlorade icke på
 honom han var en utmärkt god man som ville att alle
 skulle hava sitt jag arbetade ganska hårt hos honom men
 det gorde ingenting

jag var med i träskningen om hästen så länge den
 varade betalningen var \$1.50 om dagen och den brukade
 så långa dagar den tiden man hade icke för timen som
 den har nu men jag tjente en del lika väl
 när jag vilat mig några dagar efter träskningen
 så reste jag till L. Johnson igen och då var jag
 likasom hemma vi hade samma arbete om vintern
 som året förut men nu var jag mera vant
 med arbete så jag syntes allting gick lättare
 var på skolan en tid den vintern också
 om våren när jag reste ifrån Johnson så sporde
 han mig om jag kunde komma dit i halvisten om
 det blev någon erop jag lovade det så gick jag till
 Hamnaford och stopade hos Brakke några dagar han hade
 byggt ett litet shanty som han bodde i så fant jag ut
 att den skulle hava folk på railboarden var och talte
 vid forman och fick job betalningen var \$1.25 om dagen
 och sedan måste man betala \$18.00 månaden för boarden
 i sectionhuset det var en orimelig pris den tiden
 när boarden var betald så var det \$14.50 över om
 månaden jag började att arbeta om förmiddagen
 skulle vi lässa på en cars med gravel bara en man

till hvarje cars den skulle vara färdig till midagen för då kom tränet och tog carsarne dit som vi skulle afläsa dem det var en 10-12 man som arbetade detta var ganska hårt arbete för mig som icke hade skyffplat gravel förut jag hade vant mig till att göra fannarbete ganska godt men detta var något annat kararne som var der var sådana som hade arbetat på roaden i många år så den var vant till det var svenskar och norskar allesammans de första 2 veckorna så kunde jag ej läsa upp min cars till midagen utan den måtte hjälpa mig och den gjorde narr af mig och sade att jag ej dugde till sådant arbete detta tycke jag var förfärligt ty jag arbetade så svetten ran af mig men jag hållt på lika väl när jag arbetat der en månad så kunde läsa på min cars lika fort som den ändra och då synter den att jag var god som kunde lära mig så snart men jag tror att det var det hårdaste arbete jag varit med på efter jag hade hållt på i 3 månader slutade jag bosen ville jag skulle stanna längre för han likte mig godt men det var så litet att tjena på det när man skulle betala så mycket för boarden

så gick jag till Donald bumble och arbetade i häringen
 han var en god man att arbeta för han ville ha mig i
 harmonien också men jag hade lovat johnson att komma
 dit och jag reste dit när tiden kom var der hela
 harmonien och sedan hjälpte jag honom att stacka både
 kvetten och hävren och allt annat grön arbetade der en
 6 veckor så gick jag till charly och Andrew nelson
 igen i träskningen dem hade sagt till mig att jag
 skulle vara med dem det var god crop det året och
 träskningen varade till långt utpå hösten så gick jag
 runt och fick in de pengar jag hade att få för
 mitt arbete jag förlorade icke på någon den
 sommaren jag hade tänkt på i den senare tid att
 jag skulle resa hem till Sverige denna höst
 jag hade \$300⁰⁰ som jag sparat isannan sedan
 jag kom hit man kunde köpa ticket rätt hem
 för \$60⁰⁰ det kostade icke så mycket som det gör
 nu. var till L. Johnson och fick de pengar
 som jag skulle ha af honom Johnson sade
 till mig att jag skulle icke gå till gamla landet
 utan kom hit ^{och} och var hos oss i vinter också
 och jag skulle icke behöva att arbeta så hårt

sade han och jag kunde få arbeta hos honom
stärsta delen af nästa sommar om jag ville
men jag hade bestämt mig på att gå hem och en
månad före jul så reste jag hade några kända från
booperstavn som hade arbetat på railroaden när jag
arbetade der dem reste hem till Norge vi var i
följe till England der skiltes vi dem gick till Kristiania
och jag till Götteborg jag kom hem några dagar
före jul mina föräldrar och syskon blev glade när
jag kom jag hade icke skrivit hem att jag skulle
komma jag syntes att det var många ting som
hade blivit förändrade der hemma bare på den korta
tid jag varit borta 2½ år det var många af mina
kamrater som hade rest till America men det var en
hel del igen också det var trevligt att träffa dem
igen jag arbetade icke mycket den vintern ~~här~~
jag hjälpte far minn ibland med skoarbetet hade
tänkt att resa tillbaka om våren igen mina föräldrar
ville att jag skulle stanna hemma längre och jag
bestämte mig till att stanna hemma den sommaren
när våren kom så hyrade jag mig till en farmare
för hela sommaren det var en bra man att arbeta för

och jag likte mig bra der om hösten så gick jag till mitt hem och stannade till över julen så var jag med en formare och körde timmer i skogen till utprä vären men då bestämt jag mig till att resa tillbaka till dakota igen hade varit hemma över ett år då jag hade blivit bekant med Maria Johnson der hemma och vi blev överens om att gifta oss och vi gjorde oss i ordning för att resa så fort vi kunde (vi giftade oss icke förr än vi kom till Hamnaford blev vigdde af P. A. Thorsen så tog vi farwell af vore folk hemma och begav oss på resan det var 1891 marias 2 syskon Emma och Carolina var också med Emma och Carolina skulle resa till Posten men jag och maria till N. Dakota vi reste från Kristiania Norge den gången derifrån till England och så över oceanen till Newyork också skillete vi från marias syskon men vi fortsatte resan till Hamnaford och kom fram Brakke bad i mitt shanty och vi stannade der. när jag och maria var gifta så måste jag ut och arbeta min hustru skulle stanna och arbeta för Brakke jag var i høingen och høvesten och träskningen om høsten.

När jag var färdig med arbetet och kom hem till Brakke så ville han ha mig om vinteren och hjälpa honom med kreaturen han hade en hel mängde af dem han slaktade och sålde kött min hustru skulle koka och laga mat det kom fullt med farmare in som köpte mat det var icke något hotel i Hounaford då om vinteren så kom Emma och Carolina till oss från Boston Emma stannade och arbetade för Brakke för det var för mycket för min hustru att göra ensam jag arbetade ganska hårt också. körde hä och strå hela vinteren till alla kreaturen Brakke var en bra man att arbeta för men det var ledsamt på en vis för han drack och turade some tider och han hade många kamrater och dem kunde hålla på i flera dagar in i charty det var bara tre ~~p~~ små rum så det var så besvärligt för min hustru som skulle arbeta med matlagning och sedan fick jag mera arbete med kreaturen när jag var ensam. utpå våren så blev det bättre det kom icke in så mycket folk och man kunde få göra sitt arbete i fred

vår son Edgar blev född i february detta år 1892
 jag och min hustru hade talat många gånger om
 att vi skulle få oss ett eget hem så vi kunde
 hava det trevligare men vi syntes att vi hade
 icke nog penningar ändå så vi beslutade att arbeta
 ännu en tid utöver och jag var ute hela sommaren
 och arbetade för farmarsanne. i häringen och harvisten
 var jag hos Gustaf Forsberg (han døde för 30 år sedan)
 han var brader till John och Albin Forsberg
 han bodde 6 mil öst ifrån Hannaford han var en
 bra man att arbeta för han sade till mig många
 gånger att jag icke skulle arbeta så hårt men jag
 arbetade allt jag kunde jag var frisk och därför
 likte jag att arbeta. G. Forsberg hade talat till mig
 om att jag borde se till att få mig ett homestead
 hans sväger Andrew Johnson hade bott på ett homestead
 i några år men så gav han det upp ty han fick
 något land som var bättre. detta land var 2 mil
 sydöst från G. Forsberg det var ett litet sadhus der
 som kunde brukas när det blev fixat på något
 omkring 60 acre i fild det var mycket sten der
 men det var gött land. han Andrew Johnson

som hade haft det var fader till Mrs Oscar Ouren
hans broder John bode en $\frac{1}{4}$ mil öst derifrån och hans
fader en $\frac{1}{2}$ mil nord men på sydsidan var det icke
bebygget närmare än en 10-12 mil så det var en
stor prairie på den sidan men på alla den andra
sidorna var det bebygget så det var icke långt
till folk när jag var färdig med arbetet om
hösten så tog S. Forsberg mig med och vi såg över
detta landet och jag tog det som haavestead vi behövde
icke att flytta dit på 6 månader så vi hade hela
vinteren att laga oss iordning till det. Brakke ville
att vi skulle vara der om vinteren igen men jag sade
hanom att vi icke likte all den drik och turning som
var der det var så hårt för min hustru att arbeta
när det var så mycket fylld och elendighet han likte
nog icke det men det fick icke hjälpas jag hade
talat med P. Nelson om att få vara der över vinteren
han var ensam ändå och vi flytta dit om hösten
det var same Nelson som arbetade för i
harvesten det året det frös så jag kende hanom
och der hade vi det gött jag hjälpte till med
chansen och min hustru lagade maten.

vi fick icke någon betalning der anatt än maten
 men så var det lätt arbete och min hustru fick vita
 sig jag had köpt mig 3 steers som jag och Nelson
 prövade att bracka in om vinteren och detta var
 ett arbete som prövade tålamodet men det var
 också morosamt same tider men jag skall icke
 redogöra närmare om detta. om hästen hade J. Forsberg
 sagt till mig att jag borde få mig upp en stable
 på landet mitt det hade varit en stor sadstable
 der 2 väggar hade fallit ned men 2 stod igen
 och det var plenty af sad som var god så jag kunde
 bygga mig en stable stor nog för mitt bruk
 i February så skrev Forsberg till mig och sporde om jag
 tänkte något på att fixa upp stabben så kunde jag
 komma och stoppa hos dem medan jag gjorde arbetet
 jag tänkte detta över och så beslutade jag att gå och
 pröva det, det var ju mitt i vinteren och ganska
 mycket snö också men om det icke blev stormväder
 så kunde jag arbeta och få det färdigt så fick jag
 Nelson till att taga care af mina oxar och Nelson
 körde mig till Hamnaford derifrån tramlade jag till
 J. Forsberg kom dit om kvällen nästa morgon så

travlade jag till landet mitt^{med}shavel och yksa fick
 snön bort der jag skulle arbeta och så började jag att
 bygga och det gick ganska bra det var ingen storm den
 tiden jag var der det var kallt sömliga dagar men det gjorde
 ingen hinder i mitt arbete travlade gjorde jag från
 Forsberg kvarje morning och så tillbaka om kvällen
 när jag fått väggarne färdige och taket var igen
 så körde Forsberg ned till rivern och der hugg vi
 några långa rails som jag måtte hava till taket
 när vi hade lakt dem som dem skulle vara så körde
 han efter trä och lagde ovanpå sedan lagde jag sad
 uppå detta så gjorde jag dörr och krubba och så var
 stable färdig det var rum för 6 head detta tog mig
 två veckor men hade jag ej fått så god hjälp af
 Forsberg så hade det tagit mig längre tid, sadhuset
 skulle också fixas upp men det kunde vara till våren
 när vi kom flyttande sade Forsberg så kunde vi få
 stanna hos dem medan jag fick huset i ordning
 och detta var jag förnöjd med för nu syntes jag att
 det hade gått så bra med stablen ty det hade gått
 mycket bättre än jag hade föreställt mig jag ville
 betala Forsberg för den tid jag stannade der

men han sade till mig att han icke skulle kvara någon
 beträning och att vi kunde stanna hos dem till våren
 när vi flyttade och det skulle icke kosta oss något
 jag tackade och var glad att det var folk som var
 så hjälpsame och jag vill säga att vi icke fick så
 stor hjälp af någon som från den familjen
 Forsberg körde mig till Hannaford derifrån tramlade jag till
 Nelson min hustru blev glad när jag kom tillbaka
 det var icke Telephane och ingen mail route den tiden
 det var icke stor nytta i att senda brev om man var
 borta en 2 veckor farmvarne reste till byen
 kanske en gång i veckan och det ^{var} många som icke
 kom in på 2 veckor också när dem hade kört ut
 all sin hvette i slutning af march flyttade vi
 från Nelson han körde oss till Hannaford vi var
 hos Brakke över natten andra dagen körde han oss
 till Forsberg så gick jag till landet vort och fixade
 upp huset med nytt golv och nya vinduer och
 papper på väggar och tak jag hade köpt en gammal
 stove som jag fixade upp och den var god fick en stor
 box som vi brukade till table ett par stolar och en säng
 det var alla möbler vi hade. när huset var färdigt

flyttade vi dit köpte några lass med hä' af Forsberg som han körde dit vi hade dem 3 oksarve och så hade vi köpt 2 goda mjölkar en gammal 13 årig wagen och plög flour hade vi köpt nog för hela sommaren och något grocery vi sålde omtrent 20 pound smär hvarje vecka hela sommaren fick icke mera än 10-12 cent pundet men det blev nog för oss att köpa det vi behövede när vi hade kommit oss i ordning så syntes vi att vi hade det godt nu hade vi eget hem och kunde göra som vi vilde jag köpte seed hvette och havre & råg af gammale Hemmingson som jag skulle betala nästa höst ty jag hade icke mycket penningar igen så satte jag oksarve för plögen och skulle plöja men det blev en hård job dem ville gå kvar på sin kant min hustru var med och hjälpte mig vår lille gut Edgar blev satt i en box med kanter af fielen det gick bättre när vi var båda två men det gick smått med arbetet så gick jag till en nabo som hette Klubben han bodde 1½ mil nord från vår plats af honom fick jag en gammal oxse som jag brukade i 2 dagar satte honom i mitten och då måtte de unge oksarve gå rätt fram efter det så gick dem ganska bra jag sådde in 50. ac med hvette

och några med havre och råg efter seedigen så bytte jag bort oksarne i ett hästeteam med af Brakke han hade köpt dem af en hästehandlare jag fick 800⁰⁰ för oksarne och jag gav 200⁰⁰ i bytte ja nu behövde jag icke en hel dag till att gå till Hamnaford som det gjorde med oksarne det var flinke hästar jag gjorde mycket arbete med dem så fick jag mig en gammal mame så jag satte upp mycket hä så vi hade nog för vara kreatur hade köpt oss en ko till så vi hade 3 nu vi hade icke något pasture så vi måste pecka dem ut men det var så mycket gräs och slus på sydsidan af vort land så dem lidde ingen nöd men det var mycket arbete med dem, den sammaren byggde jag ett sadhus intill det andra så vi fick mera rum vi hade också grisar som vi födde med mjölk dem slaktade vi om hästerna vi lidde icke någon nöd på mat hade nog af mjölk och smör och andra ting och cream allt vi kunde äta vi fick nägorlunda god erop den hästen hwetten var god jag minnes särskilt att havren och rågen var utmärkt god så vi fick nog feed för hästar och kreatur det var meningen att jag skulle betala

något på hästarne om hästen men jag kunde icke
 måste giva Brakke note och marget så skulle han låta
 det gå till nästa häst måste betala seeden jag köpte
 om våren prisen på hvetten var icke över 60 cent bus
 så det blev icke så mycket. vi kunde leva gädt men det
 blev icke mycket till att betala påskuld
 om sommaren hade Sörenson och Emma giftat sig
 och utpå hästen så flyttade dem till oss på farmene
 dem hade penningar att leva af men det var trevligare
 för både dem och oss att vara på en plats dem var
 hos oss vinteren och hela nästa sommar Sörenson var ute
 och arbetade för farmrarne hela sommaren och Emma
 var hos oss när jag var färdig med arbetet om hästen
 så gick jag och Sörenson till riverne och brät upp
 ekestubbar och körtehem till ved vi körte 15 stora lass
 och så hägg vi det upp till färr ved vi hade nag för
 hela vinteren vi köpte icke något coal eller ved
 och vi hade det godt och varmt i huset Forsbergs och
 vi var mycket tillsammans och det var trevligt
 att hava någon att gå till om våren sådde jag in
 igen litet mera än året förut och det gick bra med
 arbetet hela sommaren

andra hären ni var på farmen på kom det en ökar 54
francise från sydt det var tidigt en söndags morgon och ni
marke ut och sätta mat frise ni hade julög samt husöl och ställ
och höstalen men om ni röke hade brant af något som frisen kom
ni hade vinden kastat den över och det gick bra men det var på
Mangya häften det brante nyja höstalen

jag hyrade en bindare i harvesten hade icke köpt någon
måste hyra en häst också jag hade bara 2 hästar sjelf
jag och fader till Andrew Johnson han hade en 1/2 mil från
oss ni var tillsammans efter harvesten och stackade allt
grön ni arbetade en dag för mig och en dag för honom
tills ni var färdige för oss båda jag hade 70. ac han
hade över 80. ac det tog oss en ganska lång tid men det
blev sent utpå hösten innan ni fick träska. shock träskning
skulle göras först men man behövede icke så mycket
folk till stackträskning och så fick man bättre grade
för hvette från stack. särensan och Emma flyttade till
Hannaford om hösten när ni var färdige med arbetet om
höstern och alle räkningar var betalte så var det
icke så mycket över det blev icke något att betala
på hästarna med. ty man måste hava något peningar
ut igenom vinteren i tillfälle af sjukdom och andra
ting som man behövede så gick jag till Hannaford och
talade vid Brakke om han ville vänta ett år till för
hvad jag skylldde honom han sade han skulle lika att göra det
men nu hade han köpt slatet i Hannaford för 1000⁰⁰.
cash så han ville hava peningar men sade han jag skall
giva dig en god borgen det är bättre du i går ifrån

farmen och du kan ränta hotelet af mig och jag är
 säker på sade han att du kan betala hästarne utöver
 vinteren jag sade att jag måste tala vid min hustru
 om det när jag kom hem outalade jag hvad Brakke
 hade sagt vi visste icke hvad viskulle göra vi likade oss
 så godt på farmen men så var det detta att det icke blev
 något över att betala skulden med det kunde icke bräckas
 något mera på landet ty det var så mycket sten det var
 fint land en mil vestom oss som kunde köpas på
 crop payment så skulle vi stamma på farmen så
 måste vi köpa af det om vi skulle göra någon
 framgång senare men då måste vi komma i mera
 skuld 2 hästar till måtte vi köpa och sedan machinery
 och när vi icke hade betalt dem hästarne vi hade så
 såg det omöjligt ut så besluttade vi ränta hotelet
 af Brakke och så flyttade vi till Hamnaford sent
 på hösten och så började vi att arbeta af alla
 krafter det var så mycket att göra en penta hyrade
 till hjälpen så körde jag allt mitt hä och feed
 från farmen vi hade alla våra kreaturer med till
 Hamnaford och jag byggde en stable för dem
 hotel businessen var ganska god och vi tjerrade penningar

men vi måste hyra mycket hjälp some tider
 vi hållt på i 2 år men då var vi trötta och så
 slutade vi då hade vi betalt våra hästar och sedan
 byggde vi ett ^{hus} och betalte (det är huset som schmidt
 dina agenten bever i) landet koste vi det var en som
 filade homestead på det och så fick det gå jag har tänkt
 mycket på det att vi var dumme som gick ifrån
 homesteaden men det såg^{ut} som det var onöjligt men
 efterpå så kom jag till att tänka på om jag prövat
 och fått upp ett pasture så hade vi kunnat hava ~~mer~~
 mera kreatur och vi hade kanske kommit ur skulden
 men det är så att efterpå så finner man ut man har
 varit dum men det gör ingen nytta att tänka på
 det nu när ~~vi~~ vårt hus var färdigt flyttade vi in i det
 och vi hade vårt eget hem igen så hade jag våra
 hästar och kreatur att taga vara på och vi bevede gödt
 på dem. detta var vinteren 1896 och 7 det var den värsta
 snö vinter som någonsin har varit i N. Dakota
 det var icke train i Hannaford på 7 veckor det kom
 snöplag och rotarys men dem blev sittand fast många
 gånger det var hårt för många fär ved och coal
 många farmare brände strå i heatinstoves

jag hade köpt mycket ties om sommaren och coal
 tidigt på hösten så vi hade allt vi behövde. om våren
 när snön smält blev crecken så stor att den fylldde
 halva ravine brän gick väck och folk måste bruka
 båt för att komma över om sommaren arbetade jag på
 section till höingens då satte jag upp hä för våra
 kreatur och om hösten var jag i träskning med mitt
 team och så höllt jag på i flera år i 1900 sålde jag
 huset som vi bade i af den grund att jag ick kunde
 få clear ~~deed~~ deed på lotten det tillhörde ett estate
 som det skulle taga så många år innan en kunde
 få warranty deed så köpt jag lotten och byggde hus der
 hvar vi nu bor 1901 byggde jag ett skaphop i Hannaford
 jag hade ju hört detta i gamla landet och jag tänkte att
 det var godt att ha lättare arbete när en bliver ut
 i åren och jag driver med det ännu jag började med
 skareparing så fort jag fick skapet färdigt om hösten
 och jag fick arbete några tid efter jul så blev jag
 sjuk af gickt låg 3 månader i sängen och hade stora
 smärter fick sålt mina hästar den vinteren men vi
 hade 2 mjölkor ändå min hustru måste arbeta hårt
 den vinteren och Edgar var som som var 9 år gammal

måste vara hemma ifrån skolan många dagar
 och hjälpa henne (Edgar du minns nog det)
 utpå våren måste jag resa till Farga på ett sanatorium
 för att taga treatment. Halvor Arundson följde mig
 dit. han bar mig på armen till dipan som man
 bærer en baby jag vägde mist icke över 80 pund
 jag hade icke spisat stort hela vinteren så jag var
 icke tung eftersom jag fick treatment så blev jag
 bättre när jag varit der en månad reste jag hem jag
 var ganska vek och det tog mig hela sommaren för jag
 blev stark igen började att arbeta i shopet strax jag
 kom hem och då var det godt att hava lätt arbete
 har icke haft något gicket sedan men varit frisk
 och är det ännu som är mycket att tacka Gud för
 men min hustru är plågad af denna smärtsame sjuk-
 dom men det ser ut som det ej är någon cure för det när
 en bliver gammal
 medan jag nedskrivit dessa minnen så synes
 jag att jag har levat dem över igen det är
 likasom jag talat vid alla dessa personer och varit
 på dessa platser jag arbetade på. många af dem
 äro döde men någon lever ändå

När jag och min hustru kom hit till America
så var vi unge och vi hade god arbetslust och
vi gjorde så gäddt vi kunde och vi kan vara
tacksamma till Gud att det har gått bra med
oss intill denna ~~tid~~ vi har icke blivit rike
men har haft vårt dagelige bröd intill denna
tid. vi börjar nu att bli gamla och vi bör
vara tacksamma till Gud som har givit oss så lång
nådetid och att frälsning i Kristus har blivit
uppenbarat för oss